

blev bortholgt. Dette bliver man altsaa nødt til at gjøre, for overhovedet at give Loven den Bistning, som man tilligter. Men jeg troer paa den anden Side, at man gaar udenfor, naar der er nødvendigt ifølge Lovforslaget, og kommer ind paa en Bei, som i og for sig er meget betænkkelig, naar man i Tilfælde af, at en saadan Auction finder Sted, ikke vil betragte hele den derved fremkomne Værdi af Gaarden som Noget, hvort Pantaveren havde Sikkerhed for sin Ret, men derimod gaar ud paa, at han skal lade sig nøie med at faae en Deel af den saaledes udkomne Værdi af Gaarden som den Sikkerhed, der tilkommer ham. Dette mener jeg, at man ikke kan og ikke bør gjøre, og efter min Anskuelse vil man derved vanstelliggjøre, at Loven i det Hele taget gaar igjennem. Man kan i saa Henseende ikke hente nogen Begrundelse deraf, at det som ifølge Lovforslaget bliver tilbage for Jorddroten, maa betragtes som tilstrækkeligt og tilfredsstillende, thi Jorddroten staar i et ganske andet Forhold; der er forstjellige andre Betragtninger, som komme til Anvendelse her, og som kunne lede til det Resultat, at han maa anses som fyldestgjort ved det, som man nu maaatte bestemme. Med Hensyn til Pantaveren er Sagen derimod ganske anderledes. Man kommer allerede til at gjøre Noget, der kan siges at være besværligt for Pantaveren, naar man siger, at han skal modtage den Obligation, som nu kommer til at hvile paa Gaarden, som haandfaaer Pant, og at han ved Siden deraf skal modtage en mindre constant Udbetaling som Afdrag paa sin Fordring. Begge Dese kunne være Pantaveren meget imod. Det er slet ikke sagt, at han ønsker at have et saadant haandfaaet Pant, og det er heller ikke sagt, at han ønsker at faae en saadan forholdsvis ringe Udbetaling paa Gjælden; men paa den anden Side, naar han faaer et subkomment sikket haandfaaet Pant for en Deel af Kjøbesummen, og den øvrige Deel af Kjøbesummen bliver ham constant udbetalt, kan han ikke med nogen sinde Grund sige, at hans Sikkerhed er bleven formindsket. Udbetales der ham derimod kun Halvdelen i Form af haandfaaet Pant i en Obligation i Eendommen, og kun en Sjettedeel af det øvrige constant ind-

komne Beløb ved Auctionen, saa kan han sige, at man i Virkeligheden har taget en Trediedeel af Gaardens Værdi fra hans Sikkerhed, og kan paastaae, at man, da han ifølge sit Pant var berettiget til at have Gaardens hele Værdi som Sikkerhed, er gaar ham for nær derved. Derjom man derimod bestemmer, at det skal udbetales ham Forstjellen mellem det, som bliver stående som Hæftelse Gaarden, og selve Auctionsbeløbet, saa er det ganske vist, at der derved i flere Henseender kan være kommet Noget frem, som kunde være mindre behageligt eller generende for ham, men han kan ikke gjøre den Indsigelse, at man virkelig tager Noget bort af det, som er hans Sikkerhed. Derfor troer jeg, at man ganske voligt kan gaar denne Bei; thi det samme gælder her som saa ofte, at det mere er de principielle Betænklichkeiten, der kommer an paa, end den reelle Virkelighed. I de allerfleste Tilfælde vil det vistnok kunne siges, at vedkommende Pantaber dog i Grunden har saa rundeltig Sikkerhed, at han, naar Gaarden sættes til Salg paa denne Maade, vil finde sig meget vel tilfreds med blot at faae de tilbageblaaende Hæftelser i Gaarden og maafee ikke bryder sig om at faae den Deel af Kjøbesummen, som constant udbetales, end sige noget Mere. Det er derfor meget naturligt, at i de fleste Tilfælde vil maafee Følgen blive, at dette slet ikke kommer til Anvendelse, fordi det udtrykkeligt hedder i vort Forslag, at Cieren og Pantecreditoren derom skulle være enige. Naturligvis naar han ikke gjør Paastand paa, at der skal gaaes frem paa denne Maade, falder det bort af sig selv, og dette vil efter al Rimelighed skee i de fleste Tilfælde. Men naar Paastand derom gjøres, saa vilde man handle i og for sig urigtigt og uligt ligederved denne Lovs Fremgang, om man ikke optog en saadan Bestemmelse. Der Cieren selv kan det dog ikke blive af nogen særlig Betødning, i de fleste Tilfælde vil han komme overens derom med Pantaveren; og selv om dette ikke skeer, bliver det for ham ikke noget Tab, men et ligesæemt Afdrag paa Gjælden, finder da Sted. — Med disse Ord skal jeg reise en bestemt Opfordring til det ærede Thing om dog at